

L' èspwér dè rossê tchèt sins cowe

Dji vike divins cisse mohone-chal dispôy dîh ans èt dês. Totes lès-al-nut', dji so so m' balcon a loukî çou qui s' passe è vinâve. À pus sovint, dji veû dês-ôtos qui rouflèt po-z-aler èl vèye ; èt ossu dês feumes qui s' porminèt avou leû tchin ; èt dês djins qui d'vizèt èssonle ; èt dês sôlêyes qu' ont lofté saqwantès bîres èt qui minèt d' l' arêdje. Totes lès-al-nut', dji veû on rossê tchèt sins cowe qui, come dji l' a fwért bin compris dispôy ine tchoke, c' èst lu, èt lu tot seû, qu' èst mèsse chal è vinâve. I s' pormine tot pâhûlemint à mitan dês-ôtos, tot comptant qu' il è-st-on chéf. Cès dièrins djoûs al nut', i-n-a d' çoula ine bone saminne, dji n' a vèyou passer nolu : nole ôto, nole feume qui pormine si tchin, nou djône qui mine di l' arêdje, nole sôlêye qui halcote so sès djambes po sayî d' rentrer è s' djîse. Dj' èl veû, lu, li rossê tchèt sins cowe. I cotèye come tofêr, avou s' cogne di grand mèn'hêr à mitan dês-ôtos qui cropèt la dispôy dês djoûs èt dês djoûs. I louke tot-âtoû d' lu avou l' êr di deûs-êrs... c' èst qu' i s' dimèsfèye, come chaque fèye. Dês côps qu' i-n-a, adon qu' on n' ôt nou brut è vinâve, i louke è l' êr èt i m' veût qui dji so la a bawî al fignèsse. I m' djase avou sès-oûy tot m' dihant : « Camaråde, ni v' fez nou mâ d' tièsse, tot çoula va passer, èt ci r'sèrè come c' èsteût. Nos-alans ridiv'ni come nos-èstîs d' avance. Mi, dji vik'rè coukî d'zos lès-ôtos, prêt' a dârer so l' ci qui n' a rin a fé chal ; èt vos, vos sèrez l' ome qui v's-èstîz d' avance avou vosse mèsî, vos porminâdes, vos copleûs, vos-ovrêdjes di tos lès djoûs ». Dj' èl veû 'nn' aler tot bê doucemint, mins grâce a s' douce loukeûre, dji m' rihape, dji m' rimèt' so pîd, èt dji m' di qui, bin vite, nosse vicâreûye rid'vinrè come d'avance... èt qu' èle sèrè come li rossê tchèt èt mi, nos l' avans trové dispôy tofêr.

Stefano D'Oria.

Traduction en wallon liégeois par Gilles Monville